

EU leefmilieuraad: een cruciale dag voor klimaat en biodiversiteit met gemengde resultaten (14.10.10)

Vlaams minister van leefmilieu Joke Schauvliege zat vandaag de Europese leefmilieuraad voor, in het kader van het Belgische EU-voorzitterschap. Deze top was de laatste kans voor de internationale onderhandelingen in Nagoya en Cancun om het Europese standpunt over biodiversiteit en klimaat te bepalen. Het Belgisch voorzitterschap deed een aantal goede voorstellen; de resultaten zijn gemengd. Daarom krijgt Vlaanderen van de milieubeweging 6/10 voor klimaat en 7/10 voor biodiversiteit. Aldus een mededeling van de Bond Beter Leefmilieu.

Klimaat: Belgisch voorzitterschap kan voorstel voor een hogere Europese emissiereductiedoelstelling niet verzilveren

De Europese milieuministers bezegelden op de Raad Leefmilieu hun standpunt voor de klimaatop in Cancun (Mexico, 29 november tot 10 december). Europa, dat een voortrekkersrol wil blijven claimen op het vlak van klimaat, vertrekt met een zwakke CO2 emissiereductiedoelstelling naar de klimaatop. Ons land gaf met een discussierapport over een hogere Europese emissiereductiedoelstelling nochtans een goede voorzet, maar de Europese milieuministers konden zich niet eensgezind achter een hogere Europese doelstelling scharen.

Sara Van Dyck, beleidsmedewerker energie en klimaat Bond Beter Leefmilieu, vat samen: “Ons land heeft goed werk geleverd tijdens de voorbereidingen. Het slaagde er in het vertrouwen van de ontwikkelingslanden te verbeteren. We hopen dat het Belgisch voorzitterschap op dit elan verder werkt. Uit de raadsconclusies blijkt echter dat het nog steeds zeer moeilijk is om het verdeelde Europa op één lijn te krijgen voor een ambitieuzer klimaatbeleid. Hopelijk slaagt het Belgisch voorzitterschap er in Cancun beter in om de progressievere stemmen binnen Europa luider te laten klinken.”

Het Verenigd Koninkrijk, Frankrijk, Duitsland en Denemarken riepen al openlijk op om de stap naar 30% minder CO2 in 2020 te zetten. Uit een mededeling van de Europese Commissie eerder dit jaar bleek immers dat Europa alleen maar voordeel kan halen uit het nog meer verlagen van de CO-uitstoot. Uit recente cijfers van het Europees milieuagentschap blijkt dat Europa nu al 17% minder CO2 uitstoot dan in 1990, een doelstelling van 30% komt dus nog veel meer binnen handbereik. En, een hogere emissiereductiedoelstelling moet er bovenal voor zorgen dat Europa de boot van de groene revolutie niet mist.

België schreef als EU-voorzitter een presidency paper om deze discussie scherp te stellen. Het is lovenswaardig dat ons land het initiatief nam, maar helaas kon het Belgische rapport niet verzilverd worden. Ons land slaagde er niet in om de openlijke oproep van de belangrijkste Europese lidstaten voor een ambitieuzer klimaatbeleid in raadsconclusies te verankeren. Volgens Sara Van Dyck is dit een gemiste kans: “Europa kan moeilijk van andere landen verlangen om hun klimaatinspanningen te verhogen als ze zelf vasthoudt aan een zwakke doelstelling. Wil Europa een eerlijk aandeel leveren in de strijd tegen de klimaatverandering, zou ze haar emissiereductiedoelstelling moeten optrekken naar 40%. Bovendien is een hogere doelstelling voor 2020 nodig, willen we de Europees beloofde reductie van 80 tot 95% tegen 2050 nog binnen bereik houden.”

De raadsconclusies houden ook een aantal achterpoortjes open, die de voorliggende emissiereductiedoelstelling dreigen uit te hollen. Zo zou Europa een eventueel hogere emissiereductiedoelstelling willen bereiken door een creatieve telling van CO2-opname door landgebruik. Ook het probleem van het overschot van emissiekredieten uit de Kyotoperiode, de zogenaamd hete lucht, blijft onopgelost.

Redelijk positief is dat de Europese milieuministers bereid zijn om een tweede verbintenisperiode van het Kyotoprotocol te overwegen, al worden hier heel wat voorwaarden aan verbonden. Elke openheid voor het voortzetten van het Kyotoprotocol, is een zeer belangrijk signaal voor de ontwikkelingslanden, dit omdat het protocol al bindende engagementen vastlegde voor de geïndustrialiseerde landen. Daarnaast wil Europa zich in Cancun ook engageren om vooruitgang te boeken op het vlak van bosbehoud, al zitten er ook op dit vlak nog veel adders onder het gras. Europa bevestigt ten slotte haar engagementen om ontwikkelingslanden financieel bij te staan in hun strijd tegen de klimaatverandering. Jammer genoeg blijkt veel van dat geld, reeds beloofde ontwikkelingshulp dat in een ander papiertje verpakt werd. Europa zou dan ook dringend klaarheid moeten scheppen over de additionaliteit van deze geldstroom.

Biodiversiteit: Belgisch voorzitterschap schaaft de lidstaten achter een ambitieuze positie maar engagementen over de financiering blijven te vaag

De Europese leefmilieuministers bereikten in Luxemburg ook een akkoord over hun positie voor de internationale biodiversiteitonderhandelingen, die in Nagoya (Japan, 18-29 oktober) zullen worden gevoerd in het kader van de VN Conventie over Biologische Diversiteit (CBD). Hier zullen onderhandelaars een ingewikkelde knoop moeten ontwarren. De ontwikkelingslanden willen een ambitieus strategisch plan om de achteruitgang van de biodiversiteit tegen 2020 te stoppen, één van de belangrijke agendapunten van de top, enkel onder voorwaarden goedkeuren. Ze willen tegelijkertijd dat het ABS (Access and Benefit Sharing[1]) protocol wordt goedgekeurd en dat de ontwikkelde landen geld op tafel leggen voor de uitvoering van het strategisch plan.

De raadsconclusies tonen aan dat de EU zich wil engageren voor een positieve uitkomst in Nagoya. De leefmilieuministers erkennen dat een ambitieus akkoord niet bereikt zal worden zonder de nodige (financiële) ondersteuning. De EU erkent ook haar negatieve impact op de biodiversiteit wereldwijd via onze productie –en consumptiepatronen en zal streven naar een vermindering van haar ecologische voetafdruk. De EU engageert zich bovendien voor de integratie van biodiversiteit in andere beleidsdomeinen, zoals landbouw, visserij, energiebeleid, toerisme, handel en ontwikkelingssamenwerking.

De Belgische milieubewegingen menen echter dat Europa bovenstaande intenties meer hadden moeten materialiseren. Sabien Leemans, beleidscoördinator van WWF België legt uit: “de EU heeft zich in maart van dit jaar als doel gesteld om biodiversiteit in de EU tegen 2020 stop te zetten, en biodiversiteitsverlies wereldwijd terug te dringen. Als ze dit effectief wil bereiken, moeten ze concretere voorstellen over de financiering doen. Nu verwijzen ze enkel naar de oude belofte om 0,7% van het BNP te besteden aan ontwikkelingssamenwerking. Europa slaagt hier echter nog steeds niet in. Stel dat de EU-lidstaten de 0,7% doelstelling wel zouden behalen en het extra geld gelijk zouden verdelen over de verschillende millenniumdoelen, dan zou het budget voor biodiversiteit verdubbelen.”

De inzet van de internationale biodiversiteitonderhandelingen is nochtans enorm. Deze top is cruciaal voor het voortbestaan van onze planeet. Europa heeft geen tijd meer om enkel beloftes te doen, ze moet deze ook waarmaken. Regeringen moeten zich engageren voor het beschermen van de biodiversiteit en de voordelen die het voor mens, samenleving en economie genereert. Natuurlijke leefgebieden en soorten onderbouwen immers de globale economie en ondersteunen miljarden mensen die voor hun levensonderhoud afhankelijk zijn van bossen, visserij, en waterrijke gebieden.

10 Groene Eisen: de Belgische milieubeweging evalueert het EU-voorzitterschap

De Belgische milieuorganisaties volgen het Belgische EU-voorzitterschap op de voet via de website

www.10groeneeisen.be: op deze webstek kan je een uitgebreide evaluatie vinden over biodiversiteit en klimaat. Ook andere vraagstukken, waaronder deze week illegale houtkap en Genetisch Gemanipuleerde Organismes (GGO's), worden hier geëvalueerd.

.